

# Öğretmenlik Bu Mudur

– Eyüphan KAYA · 12 Mart 2011

Bütün dünyanın en önemli sorunudur eğitim-öğretim, çünkü geleceğin insanı ancak eğitim öğretimle yetişir. Eğitim-öğretim çok boyutlu bir sorun olmasına rağmen ana eksenini, motor gücü öğretmendir. İyi bir öğretmen kadrosu ile veli de, çevre de, idare de kendine gelir ve iyi insan tipi dediğimiz; başarılı, saygılı, fıkri hür, irfanı hür, vicdanı hür bir nesil yetişir; beraberinde ülkeye huzur ve kalite gelir, içinden çıkılmaz gibi görülen bir çok sorun kendiliğinden hal olur.

İşin acı tarafı son 8-10 yılda böyle öğretmenler yetiştiremedik. Üniversitelerimize siyaset bulaştı ve ilim, bilim adamı diye bildiğimiz insanlar başka emellerin peşine düştüler, başka başka gayelere hizmet ettiler, katsayı sorununu oluşturarak bu memlekete yedi açıdan zarar verdiler, ama bir zarar var ki telafisi mümkün değil; o da yetersiz ve gayesiz öğretmen adayları yetiştirdiler.

Adam öğretmen olmak için değil, işe girmek için eğitim fakültesini tercih ediyor, içeriğinin öğretmenlikle alakası olmayan KPSS puanıyla öğretmen oluyor, eğit eğitebilirsen, bilgileri taze diye bir de haya etmeden müdür, şube müdürü, ilçe milli eğitim müdürü olmak için de torpil arıyor, fırsat kolluyor, öğretmenlikten kaçma yollarını arıyorlar. Çünkü yasalarımıza göre öğretmen olmuştaysa da kendisi öğretmen değil.

Bu genç öğretmenlerin bir çoğuyla tanıştım, zamanında beraber çalıştım, sohbetlerine çoğu kere kulak misafiri oldum, keşke sadece bir kere eğitim öğretimin kalitesine dönük bir yorum ve değerlendirme kendilerinden duyabilseydim. Varsa yoksa sınavlar, müdür yardımcılığı, ne zaman müdür olabilirim, şube müdürlüğü şartları nedir, ah şuraya geçici görevle gelebilseydim....vs.

Bazı yaklaşımlarını tespit ettim,

-Elin çocuğundan bana ne?,

-Kimse bu işi bana yaptıramaz,

-Veli çocuğuna sahip çıkmıyor,

-Ben 40 saatten fazla çalışmam ,

-Devletin işini ben mi bitireceğim,

-Benim tarzım bu,

-İkide bir, kanun, yönetmelik, sistem eleştirisi,

- Müdüre karşı saygısızlık, ukala yorumlar,
- Ben sınıfta dersimi veriyorum arkadaş,
- Sınıf öğretmenliği adına bir şey yaptıkları yok,
- Sosyal etkinliği ne biliyor, ne de yapıyor,
- Zamanında dersine girip çıkmıyor,
- Çoğu kere öğrenciyi eleştiriyor,
- Derste telefonla konuşmayı normal buluyor,hatta sınıftan çıkıp 3-5 dakika konuşabiliyor
- Düzenli nöbet tutmuyor,
- Kıdeme, emeğe saygısı yok,
- Haya, edep kavramlarını pek bilmiyorlar...

Elbette ki tek tük iyi kimseler de vardır, ama galiba ben rastlayamadım.

Hangi dertlerini anlatayım bilmem ki;

Efendim tecrübe diye bir kavram var ki, okulu yok ancak yaparak, yaşayarak öğrenilebilir. Bu gençlik bunu hiç önemsemiyor. Ya arkadaş benim bildiğim kadarıyla bir öğretmen 7 yıl sonra belki ben öğretmenim diyebilmeli, birkaç okulda çalışmışsa,yüz-iki yüz öğretmenle çalışmışsa, değişik öğrenci, veli profiliyle karşılaşmışsa ve bu sermayeden bir verim elde etmişse o zaman ben öğretmenim demek onun da hakkı, ya hala hayata kazandırdığı öğrencisi yok, ortada eseri sayılabilecek bir başarı daha elde etmemiş, kalkıyor yılların beyefendi öğretmenlerine akıl satıyor, ne de olsa o da yasalara göre öğretmen ya.... Aslında bunların ne kadar zayıf oldukları son sınıftaki stajlarından belli oluyor, gelir gelmez, sıra dışı bir kıyafet ve devamsızlık etme pazarlığı, "ben dershanede çalışıyorum" da, bilmem "özel ders veriyorum" da, "vaktim müsait değil" de... Ya arkadaş, sen ne zaman öğretmen oldun ki bu işleri yapıyorsun desen, anlayan kim? Bir de hakaret sayarlar.

Geçende bir haberin yorumunda okudum; adam veryansın ediyor, neden 3 yıl hizmeti olan bir öğretmen şube müdürlüğü sınavına girmesin, ya ben 15-20 yıl aktif öğretmenlik yaptığım halde değil şube müdürlüğü, müdür olmak bile aklımdan geçmiyordu. Müdürlüğün insanı pasifize ettiğine inanıyordum,

gerçi zamanı gelince müdürlük de yaptım ama asıl olan öğretmenliktir, öğretmenliğin hakkını vermeyen idareciliğin hakkını veremez. Burada olan yine eğitim-öğretime olur, gençliğimiz ve geleceğimiz bundan zarar görür.

Milli Eğitim Bakanlığı buna bir çare aramalı, bu ağır musibetten nasıl az zararla kurtulabiliriz sorusuna cevap bulmalıdır.

Bir an önce öğretmenliği 657 sayılı devlet memurları yasasından ayırmalı ve öğretmenliğe özel bir konum kazandırmalı. Gerektiğinde öğretmen görevden alınabilmeli, çünkü yetersiz öğretmen, yetersiz öğrenci yetiştirir, yetersiz öğrenci yarının yetersiz vatandaşı olur, yetersiz vatandaştan yeterli ve verimli devlet, düzen oluşmaz.

Ben eğitime yeterince emek veren bir kişi olarak bu mevzuyu çok çok önemsiyorum, siz de önemseyin emi!

Selam ve sevgiyle yaşayın.

Eyüphan KAYA